

Nechci se pouze přidat k ostatním českým bulvárům, ať jsou otevřené nebo se tváří „nebulvárně“. Nedávná smrt zpěvačky Ivety Bartošové, kdy zprávy o jejím šmírování bulvárem by jistě mělo místo i nad titulkem, že koně Putinovy osvobozené armády se napili z Vltavy, mě přimělo znovu přemýšlet nad rychle rostoucí a ještě rychle vadnoucí bylinkou, zvanou sláva. Sláva je opojná, stejně jako moc a často jsou obě veličiny spojenými nádobami. Opakovaně stojí davy mladých lidí ve frontě na rychlou slávu, ať má podobu pěvecké soutěže nebo jen primitivních tlachů v uzavřeném prostoru před televizní kamerou. Mládí se po roce 1989 stalo kultem, modlou, podobně jako v korčaginovském Sovětském svazu či v hnědé uniformě Hitlerovy mládeže. Třicetiletý i mladší politik je spíše pravidlem než výjimkou s přesvědčením, že národ si okoření knedlíčkovou nedělní polévku jeho moudrem. Geniální krajan Milan Kundera napsal v románu Žert, že mládí chodí na vysokých koturnech. Je přirozené si v mladém věku myslet, že lidé o generace starší ničemu nerozumějí a nechápou. Na mládí je nasazena reklama s heslem „žít a užít“ s vidinou, že moře je po kolena a mládí je nesmrtelné. Vraťme se ale k hudbě, bez ohledu na žánr. Pryč jsou časy, kdy mladý elektrikář z ČKD po večerech zpíval za večeri v kavárně a ráno musel být u píchaček a Las Vegas bylo vzdálenou planetou. Mladí lidé, semletí mlýnem velké a rychlé slávy, jsou hozeni na fiktivní Olymp. Netuší, že jsou otroky v rukou těch, kteří z nich udělají pouhé zboží, které po použití odhodí do koše zapomnění. Nahoru se letí rychlou raketou, dolů se nepadá o nic pomaleji. Na start další rakety čekají davy dalších s touhou být na nebi. J. K. Tyl to před dávnými časy popsal v příběhu venkovského dudáka, opojeného mládím. Zlo parazita ztělesnil jeho „cekretář“. Jak věčná je ta stará pohádka, jen na konci nevítezí čistá láska, která zlo porazí. Na imaginárním šibeničním vrchu létají novinářské hyeny, příživníci a šelmy plné alkoholu a drog. Peklo slávy má bránu ověšenou girlandami iluzí. Je mi líto každého zmařeného života, je mi líto těch předčasně dospělých dětí, i těch, kteří slávu neunesli a dívají se na nás už jen shora. Za pár dní pojedou na Folkový kvítek. Přeji všem, kteří tam budou soutěžit, krásný a dlouhý život.